

Ewangelia Jana

Rozdział 14

1. Niech się nie niepokoi wasze serce; wierzcie względem Boga i wierzcie względem mnie. 2. W domu mojego Ojca są liczne mieszkania; zaś jeśli nie, to bym wam powiedział; 3. idę przygotować wam miejsce. A gdy odejdę oraz przygotuję wam miejsce, znowu przychodzę i ze sobą zabiorę was do siebie, abyście gdzie ja jestem, także wy żyli. 4. Zaś gdzie ja odchodzę – wiecie, i drogę znacie. 5. Mówi mu Tomasz: Panie, nie wiemy gdzie odchodzisz; jak możemy znać drogę? 6. Mówi mu Jezus: Ja jestem drogą, prawdą i życiem; nikt nie przychodzi do Ojca, chyba, że przeze mnie. 7. Skoro mnie poznaliście poznaliście też mego Ojca; więc od teraz Go rozumiecie i Go widzicie. 8. Mówi mu Filip: Panie, pokaż nam Ojca, a nam wystarczy. 9. Mówi mu Jezus: Tak długi czas jestem z wami, Filipie, a nie poznałeś mnie? Kto widzi mnie ujrzał Ojca; jakże ty mówisz: Pokaż nam Ojca? 10. Nie wierzysz, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie? Sprawy, które ja wam mówię, nie mówię od samego siebie; ale Ojciec, co we mnie mieszka, to On czyni te dzieła. 11. Wierzcie mi, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie; zaś jeśli nie, wierzcie mi z powodu samych dzieł. 12. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto wierzy względem mnie i on będzie czynił sprawy, które ja czynię. Potężniejsze od tych uczyni, ponieważ ja odchodzę do mego Ojca. 13. A to, o co poprosicie w moim Imieniu to uczynię, aby został wyniesiony Ojciec w Synu. 14. Jeśli o coś mnie poprosicie w moje Imię ja to uczynię. 15. Jeśli mnie miłujecie, zachowujcie moje polecenia. 16. Ja także poproszę Ojca, a da wam innego pocieszyciela, aby był z wami na wieczność, 17. Ducha Prawdy, którego świat nie może przyjąć, bo go nie widzi, ani nie zna; wy go znacie, gdyż ponad wami mieszka i w was będzie. 18. Nie zostawię was sierotami, przychodzę do was. 19. Jeszcze trochę, a świat już mnie nie widzi; ale wy mnie widzicie, bo ja żyję i wy będziecie żyć. 20. Wy także w tym dniu poznacie, że ja jestem w moim Ojcu, wy we mnie, a ja w was. 21. Tym, co ma moje polecenia oraz je zachowuje jest ten, kto mnie miłuje; zaś miłujący mnie zostanie umiłowany przez mego Ojca i ja go będę miłował oraz mu objawię samego siebie. 22. Mówi mu Judas, nie Iszkariota: Panie, co się stało, że siebie nam masz objawić, a nie światu? 23. Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli ktoś mnie miłuje, będzie zachowywał moje słowo, a mój Ojciec będzie go miłował oraz przyjdziemy do niego i uczynimy u niego mieszkanie. 24. Kto mnie nie miłuje, moich słów nie zachowuje; a słowo, które słyszycie nie jest moje, ale Ojca, który mnie posłał. 25. To wam powiedziałem, u was pozostając. 26. Zaś pocieszyciel, Duch Święty, którego w moim Imieniu pošle Ojciec, on was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. 27. Pokój wam pozostawiam, mój pokój wam daję; nie taki jak daje świat, ja wam daję; niech nie wpada w zamęt wasze serce, ani niech się nie trwoży. 28. Usłyszeliście, że ja wam powiedziałem: Odchodzę i przychodzę do was. Jeśli mnie umiłowaliście będziecie radzi, że powiedziałem: Idę do Ojca; gdyż mój Ojciec jest większy ode mnie. 29. Więc teraz wam powiedziałem, przedtem niż to się stanie, abyście uwierzyli gdy się stanie. 30. Już wiele nie będę z wami mówił, bowiem

przychodzi władca tego świata; lecz na mnie nic nie ma. **31.** Ale aby świat poznał, że miłuję Ojca oraz tak czynię, jak mi przykazał Ojciec. Wstańcie, chodźmy stąd.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012